

Un grup de turistes a punt d'entrar a visitar el claustre i el tresor de la Catedral de Tarragona. FOTO: LLUÍS MILIÁN

PATRIMONI ■ AL WEB 'CATALONIASACRA.CAT' ES PODEN CONTRACTAR RUTES

Bisbats catalans creen una campanya per impulsar el turisme religiós

'Catalonia Sacra' vol donar a conèixer el patrimoni històric de l'Església catòlica, fer-lo més visible i més accessible

EFE

Els deu bisbats de Catalunya han posat en marxa una campanya, denominada *Catalonia Sacra*, que pretén augmentar el turisme religiós a la comunitat, promovent activitats turístiques per donar a conèixer el patrimoni històric de l'Església catòlica a Catalunya.

El projecte, presentat ahir, persegueix donar a conèixer i presentar part del patrimoni religiós català, i fer-lo visible i més accessible, segons va explicar el bisbe de Girona i president del projecte, Francesc Pardo.

«El projecte vol dinamitzar el patrimoni de l'Església i posar-lo en valor com atractiu per a potencials visitants i fer evidents els seus valors», explicà Pardo, que assenyalà que «el 80% del patrimoni inventariat de la Generalitat de Catalunya és religiós».

Segons la iniciativa, «aquest patrimoni, que representa una altíssima proporció de la riquesa patrimonial del territori, és el resultat de 2.000 anys de vinculació entre el cristianisme, la cultura, la identitat i l'espiritualitat del país».

El projecte turístic promocionarà aquest any més de 40 activitats i, segons els bisbats, l'agenda «consta d'actes guiats per ponents de primer nivell, que es realitzaran en tots els punts de la geografia i que mostraran elements patrimonials que van del segle VI al segle XX».

Entre els actes proposats hi ha noves rutes denominades «des-

cobertes» en els deu bisbats catalans, que oferiran al turista la possibilitat de visitar elements patrimonials poc coneguts, com la ruta de l'església de Sitges i el santuari del Vinyet de Sant Feliu de Llobregat.

Un altre tipus d'activitat que es troba a l'agenda del projecte són les visites singulars a les catedrals, que actualment ja disposen d'un punt de recepció per acollir al visitant i iniciar aquestes visites. I també les mostres d'obres mestres com el *Crist abraçat a la Creu* d'El Greco, que es conserva a l'església parroquial de Sant Esteve d'Olot, pertanyent al Bisbat de Girona.

A l'acte d'ahir organitzat pels deu bisbats també es va presentar el nou web de *Catalonia Sacra* (www.cataloniasacra.cat), un portal amb informació relacionada amb el patrimoni que ofereix l'opció d'inscriure's a les diferents activitats de l'agenda.

LITERATURA ■ CERTAMEN PER AL FOMENT DE LA LECTURA

Una novel·la de Verónica Sánchez, Premi Carlemany

■ La professora de literatura i periodista Verónica Sánchez ha guanyat el IV Premi Carlemany per al Foment de la Lectura amb les peripècies d'un jove de 17 anys que narra en la seva primera novel·la, *Coses que no podrem evitar* (Columna Edicions).

Empès per l'esperit aventurer de la pel·lícula *Into the wild* (2007) i la sensació de descontrol vital típica de l'adolescència, el protagonista adolescent accepta la proposta del seu pare de viatjar per l'Àsia durant un any.

Sánchez va explicar ahir que el protagonista haurà d'agafar les regnes de la seva vida i deixar «créixer l'estrany dins d'un mateix», parafrasejant una lletra del grup Mishima. L'aventura l'impulsarà a reformular la relació amb els seus referents, a aprendre a estar sol, a superar les pors i inquietuds que amagava en el seu dia a dia, i a sanejar la relació amb el seu pare per trobar el seu camí.

El viatge serà una «experiència transformadora», sobre tot en el sentit emocional, que

Verónica Sánchez és professora de literatura i periodista. FOTO: ACN

el protagonista necessitava des de feia temps, però que per voluntat pròpia li havia costat molt d'iniciar. L'autora explicà que tot i que el títol provisional de la novel·la era *L'escapista*, finalment optà per *Coses que no podrem evitar*, ja que defineix millor la història, en què el protagonista es veu obligat a acceptar els canvis amb els quals es troba, sense poder evitar-los.

ARTS ESCÈNIQUES ■ LA GALA ES FARÀ EL 18 DE MAIG

Rosa Maria Sardà rebrà el Premi Max d'Honor 2015

■ L'actriu i directora catalana Rosa Maria Sardà (1941) ha estat guardonada amb el Premi Max d'Honor 2015 «per ser una figura clau» de les arts escèniques, segons el veredict unànime del comitè organitzador, que donarà a conèixer la resta de guanyadors en una gala el 18 de maig a Barcelona. L'actriu bar-

celonina rebrà el guardó en aquesta cerimònia, en la qual es coneixeran els 22 premiats de la XVIII edició dels Max, que organitza la Fundació SGAE des del 1998. El dia 16 es va conèixer que Rosa Maria Sardà rebrà també, el 26 de juny al Parlament, el premi d'honor dels Premis Miramar que atorga RTVE.

CRÍTICA | PER ISABEL OLESTI

Reconciliació amb la natura

'SIEGFRIED'
Gran Teatre del Liceu

■ Al llarg de la història moderna, el Liceu ha comptat sempre amb un públic fervent per Wagner. A pocs llocs com Catalunya té Wagner uns melòmans tan devots, i això es demostra, per exemple, amb l'Associació Wagneriana, nascuda al 1901. La primera representació wagneriana a Barcelona es va fer el 16 de juliol del 1862, quan es va interpretar la marxa de *Tannhäuser* can-

tada per la Coral d'Anselm Clavé i les veus femenines del Cor del Liceu. Però no va ser fins al 1913 que es va estrenar una òpera sencera, *Parsifal*, amb Francesc Vinyes, que marcaria l'inici d'aquest fervor pel compositor alemany.

Aquests dies s'ha representat *Siegfried*, la segona part de la tetralogia de *L'anell del Nibelung*. El llibret i música són de Wagner i es va estrenar al Festival Bayreuth l'any 1876. El 1900 es representava per primer cop al

Liceu i deu anys més tard es va fer la tetralogia completa.

No és fàcil mantenir-se al seient durant tanta estona –cinc hores– per escoltar Wagner: o t'agrada o millor que ja no t'hi posis perquè acabaràs dormint. La paraula exacte potser no és 'agradar' sinó alguna cosa més profunda. La música de Wagner crea una atmosfera que arrebat, se't filtra a la sang. Deixes que et penetri o simplement plegues. Wagner, per a molts, és molt més que música. Algú ha dit que és

Un moment de 'Siegfried'. FOTO: ACN

un resum de la filosofia del segle XIX...

Siegfried parla de la reconciliació amb la natura, hi surten és-

sers prodigiosos i esdeveniments estranys... Els cantants necessiten una gran potència de veu i una dicció neta, precisa. Al programa ens diu: «Vivim i patim la destrucció de la natura per l'avarícia del poder. L'aigua escasseja i la contaminem, com la terra i l'aire. Wagner ja va vaticinar que les lleis de la natura i de l'ésser humà han seguit camins divergents, que mai hem comprès el que la natura ens donava. Podem seguir així?».

Cal assenyalar que el baríton Oleg Bryjak i la contralt Maria Radner, que van participar en les representacions, van perdre la vida en l'accident aeri de dimarts.